

IOAN PRIVIRE DE ANSAMBLU

AUTOR: Apostolul Ioan. **DATA SCRIERII:** Nu se cunoaște sigur;

DESTINATAR: Evanghelia după *Ioan* a fost scrisă pentru cei care vor să cunoască viața lui Isus și pentru credincioșii care vor să fie întăriți în credință.

SCOPUL: Evanghelia după *Ioan* ne îndeamnă să credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu.

TEMA PRINCIPALĂ: Întâlnirea cu Isus cere un răspuns din partea noastră. Oamenii care cred în Isus au viață veșnică, iar cei care Îl resping au parte de judecata lui Dumnezeu

PERSONAJE PRINCIPALE: Isus, Ioan Botezătorul, ucenicii, Maria, mama lui Isus, Maria Magdalena, Marta, Lazăr, Pilat

VERSETUL - CHEIE: *Ioan* 20:31 – Dezvăluie scopul Evangheliei după *Ioan*: oamenii să creadă că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu

REZUMATUL EVANGHELIEI DUPĂ IOAN

- ✓ Cuvântul s-a făcut trup
- ✓ Isus Își revelează divinitatea
- ✓ Revelația și poruncile date ucenicilor
- ✓ Patimile și învierea lui Isus
- ✓ Concluzia lui Ioan

IOAN

- Creștinii din toate timpurile au acordat Evangheliei după Ioan un loc de cinste și devotament. Profunzimea mesajului cărții - concentrându-se asupra tainei ascunse în Persoana lui Isus Cristos și în întruparea Sa, asupra relației Lui cu Tatăl și asupra importanței credinței în Cristos - alături de relația sa simplă și clară a construcției literare fac ca această evanghelie să fie de multe ori prima secțiune din Scriptură tradusă într-o altă limbă.

Deși Evanghelia după Ioan nu spune clar cine este autorul, mulți factori susțin ceea ce se crede de multă vreme, și anume că autorul ei este apostolul Ioan, fratele lui Iacov și fiul lui Zebedei. Potrivit versetelor 21:20, 24, această evanghelie a fost scrisă de „ucenicul pe care-l iubea Isus”, iar dintre ucenicii care erau mai apropiați de Isus (Petru, Iacov și Ioan), Ioan este singurul candidat posibil. Argumentul că autorul a fost un evreu palestinian și un martor ocular al evenimentelor descrise susține, de asemenea, paternitatea ioanină.

Sursele timpurii și tradiția care s-a păstrat despre apostolul Ioan indică spre Efes ca fiind locul cel mai probabil al scrierii acestei evanghelii. Se crede că Ioan a locuit și a misionat în zona Efesului timp de mulți ani, iar unul dintre mormintele descoperite acolo este considerat a fi al lui. În plus, câțiva termeni-cheie și anumite idei cuprinse în evanghelia aceasta sunt trăsături specifice acelei zone din Asia Mică.

DATA

- Părintele bisericesc Irineu mărturisește explicit că Ioan a scris această evanghelie în timp ce se afla în Efes (66-98 d.Cr.), și nu prea există motive pentru care să fie contestată scrierea în acea perioadă. Deși în trecut, unii erudiți au susținut ideea că *Evanghelia după Ioan* a fost scrisă pe la mijlocul secolului II d.Cr., descoperirea în Egipt a unui papirus conțind un fragment din *Evanghelia după Ioan*, datat în cca 125 d.Cr., face ca o dată a scrierii în primul secol să fie aproape sigură.

TEMATICĂ ȘI STRUCTURĂ LITERARĂ

Evanghelia după Ioan este construită în jurul a șapte minuni și șapte afirmații „Eu sunt” făcute de Cristos. Cele cinci secțiuni de bază ale acestei evanghelii sunt: întruparea Fiului lui Dumnezeu (1:1-18); prezentarea Fiului lui Dumnezeu (1:19-4:54); împotrivirea față de Fiul lui Dumnezeu (5:1-12:50); pregătirea ucenicilor de către Fiul lui Dumnezeu (13:1-17:26); și răstignirea și învierea Fiului lui Dumnezeu (18:1-21:25).

Faptul că *Evanghelia după Ioan* este net diferită de evangheliile sinoptice (Matei, Marcu și Luca) a fost observat încă din primele zile ale istoriei Bisericii. Posibil ca Ioan să fi scris după ce evangheliile sinoptice au fost încheiate și posibil să fi avut cunoștință de ele. Astfel stând lucrurile, Ioan a scris pentru a suplimenta informațiile din evangheliile sinoptice și pentru a oferi o interpretare teologică Persoanei și lucrării lui Cristos, pe înțelesul audienței sale elene.

Spre deosebire de evangheliile sinoptice care prezintă învățătura lui Cristos sub formă de ziceri și de pildel, Ioan prezintă învățătura lui Isus sub formă de discursuri teologice mai lungi: discursul despre pâinea vieții (6:41-59), despre bunul păstor și

..

- oile Sale (10:1-30), despre Viță și mlădițe (15:1-8) și despre rugăciunea preoțească (17:1-26). În aceste discursuri, sunt frecvent utilizate perechi de idei contrastante, precum lumină/întuneric, credință/necredință, dragoste/ură și pământesc/ceresc. În opoziție cu accentul pus de evangheliile sinoptice pe lucrarea lui Isus în Galileea, Ioan evidențiază evenimentele din Iudeea și consemnează trei dintre cele patru vizite ale lui Isus în Ierusalim cu ocazia Paștilor.
- Chiar dacă evangheliile sinoptice abundă în material de bază pentru doctrina cristologică, Evanghelia după Ioan manifestă o convingere mai intensă despre importanța de căpătâi a Persoanei lui Cristos. Pentru Ioan, lucrarea lui Cristos nu poate fi înțeleasă fără a ține seama de faptul că El este Mesia, Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu însuși (1:1-18). Acest accent asupra Persoanei lui Isus este marcat de faptul că Ioan include șapte dintre afirmațiile „Eu sunt” făcute de Isus.

EU SUNT

În textul grecesc al acestei evanghelii găsim de 23 de ori afirmația încărcată de semnificație „Eu sunt” (*ego eimi*, în greacă), rostită de Cristos (4:26; 6:20, 35, 41, 48, 51; 8:12, 18, 24, 28, 58; 10:7, 9, 11, 14; 11:25; 13:19; 14:6; 15:1, 5; 18:5, 6, 8). De câteva ori El leagă afirmația „Eu sunt” de câteva metafore magnifice care vorbesc despre relația Lui mântuitoare cu lumea.

„EU SUNT Pâinea vieții” (6:35, 41, 48, 51).

„EU SUNT Lumina lumii” (8:12).

„EU SUNT Ușa oilor” (10:7, 9).

„EU SUNT bunul Păstor” (10:11, 14).

„EU SUNT învierea și Viața” (11:25).

„EU SUNT Calea, Adevăru și Viața” (14:6).

„EU SUNT adevărata Viță” (15:1, 5).

De asemenea, prin faptul că evidențiază lucrarea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt în realizarea mântuirii, Evanghelia după Ioan prezintă elementele componente ale doctrinei Trinității (ex.: 16:13-15).